

Derefter fattes Sagens Overgang til 3die Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 70 Stemmer.

Ændringsforslag til Sagens 3die Behandling indkaldtes til Fredag Aften Kl. 10.

Man gik derefter til den følgende Sag paa Dagsordenen, som var: 2den Behandling af „Udkast til Lov angaaende det i de fire første Udskrivningsdistricter for Aaret 1865 behandlede Mandskab“. (1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 1278 ff.).

Der var til denne Behandling stillet følgende Ændringsforslag:

1) Ændringsforslag af Kühnell:

I Lovudkastets Linie 5 og 6 udgaae Ordene: „derom henvende sig til vedkommende Lægsforstander“, og i deres Sted indsættes følgende Ord:

„for dem igjennem vedkommende Lægsforstander derom henvende sig til denne.“

2) Ændringsforslag af Tscherning:

I tredje Linie f. n. sættes Punktum efter „berettigede“, Resten udgaaer; istedetfor indsættes:

„Paa Sessionen for det Aar, til hvilken nogen af dette Mandskab maatte have erholdt Udsættelse, holdes det Nummer, han nu alt har trukket, udenfor Trækningsurnen, og han indordnes til Udskrivning efter dette Nummer blandt Aarets værnepligtige Mandskab“.

Lovudkastets Indhold, dets Titel, begge de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3die Behandling fattes under Et under Forhandling.

Kühnell: Ved denne Sags 1ste Behandling tillod jeg mig at henlede det høje Things Opmærksomhed paa, at dette Lovudkast, som det er forelagt af Regjeringen, indeholder en Bestemmelse, der let kan bevirke, at ikke

Faa ville gaae glip af den Ret, som det er Lovens Hensigt at give dem. Man har fundet det stemmende med Retfærdigheden at sætte det i afsigte Aar for Aaret 1865 behandlede Mandskab istand til at nyde Godt af den Bestemmelse i Værnepligtsloven, ifølge hvilken de Udsættede kunne erholde Udsættelse med Afstigningen af deres Værnepligt, idet dette Lovudkast dog har fastsat en Termin af 3 Uger efter Lovens Kundgjørelse, inden hvilken de skulle gjøre Brug af den Ret, Loven herved vil give. Det er vistnok rigtigt og fuldkommen i sin Orden at sætte dem en Frist, og det ikke en altfor lang Frist, men det er da ligeledes fuldkommen i sin Orden, at der drages Omsorg for, at Loven kan komme til alle Vedkommendes Kundskab, inden denne Frist er udløben. Jeg troer nu, at Mange vilde forblive i Uvidenhed om denne Lov udover 3 Uger, efterat den er udkommen, dersom man vilde lade sig gaae med den sædvanlige Maade at bekendtgjøre Love paa, nemlig Thinglæsning og Læsning ved Kirkestævne. Dette vil navnlig være Tilfældet med dem, der opholde sig i Kjøbenhavn og Kjøbstæder, hvor de skulle se deres Kundskab til denne og enhver Lov, der udkommer, af Bladene. Mange af det Slags unge Menneker, her omhandles, læse maaskee slet ikke Bladene, og ialtfald springe de maaskee det tørre Affnit om Love og andre alvorlige Gjenstande over, og de ville saaledes maaskee forblive uvidende om Loven, indtil det er forsilde for dem at gjøre Brug af deres Ret, hvis man ikke paa anden Maade sørger for, at Loven kan komme til deres Kundskab. Efter min Mening vilde det være usforsvarligt, om selv kun en Æneste af en saadan Grund mistede sin Ret. Jeg har nu troet, at der kunde raades Bod paa den paaapegede formeentlige Mangel i Lovforslaget ved at vedtage det af mig stillede Ændringsforslag, der gaaer ud paa, at det ligefrem igjennem Loven skal paalægges Lægsforstanderen som Pligt at lade Loven komme til de Vedkommendes Kundskab, hvilket kun vil medføre et meget let overkommeligt Arbejde for ham og Lægsmanden. Loven vil nu rigtignok paa den Maade meget hurtigt kunne komme til de Vedkommendes Kundskab, men jeg troer dog ikke, at der bør gives de